

CUỘC THI GRACE 4 VỀ LÒNG CAN ĐẢM

Lòng can đảm theo định nghĩa của riêng mình

Tháng 2 năm 2019, mình sang Nhật du học. Ngày bước chân lên đường đi du học, ở tuổi 26, ai ai cũng thắc mắc, hoặc hỏi trực tiếp, hoặc hỏi qua người thân thiết với mình. Kể cả những người quen, đồng nghiệp, đối tác... vốn dĩ đã biết quyết định của mình từ sớm, cũng không khỏi ngạc nhiên. Bởi mình đi du học khi đang ở thời điểm địa vị xã hội, thu nhập cực kì ổn. Ngoài làm việc ở trường Đại học, mình cũng làm cố vấn cho một tập đoàn lớn và một vài công ty nhỏ và vừa. Trước đó, vợ chồng Chủ tịch tập đoàn đó cũng từng nhiều lần đề nghị tặng mình 3% lợi nhuận sau thuế của tập đoàn, chỉ với điều kiện là mình sẽ làm cố vấn cho họ (tất nhiên, thù lao vẫn được thanh toán như thường lệ). Tất nhiên, mình luôn từ chối và chia sẻ kế hoạch cá nhân. Sau khi nhận kết quả trúng tuyển, mình có khoảng 4-5 tháng để hoàn tất và bàn giao các công việc phụ trách, chấm dứt các hợp đồng cố vấn... và thành thoi khép lại một cánh cửa tươi đẹp nhất của thanh xuân, để mở một cánh cửa mới. Mình chưa từng phân vân, trăn trở, chưa từng cân đo đong đếm giữa những lựa chọn, bởi mình hiểu rằng, để theo đuổi ước mơ, theo đuổi những điều trái tim mách bảo, chúng ta cần can đảm nghe lắng con tim và khối óc của mình, cần can đảm tiến về phía trước dù ánh hào quang sau lưng rực rỡ đến đâu.

Mình muốn ngược một chút về những ngày xa xăm trong quá khứ. Mình từng trải qua tuổi thơ khó nghèo, từng thỉnh thoảng lại lên sân trường nhận quà hỗ trợ dành cho học sinh nghèo. Có khi trong cùng một buổi lễ, mình vừa nhận giải của một cuộc thi viết chữ đẹp hay một cuộc thi học sinh giỏi nào đó, rồi lại lên nhận quà học sinh nghèo. Hồi ấy, nhìn ánh mắt của bạn bè, mình vừa áy náy như thể “giành hết quà” của các bạn, vừa tự ti vì mình quá nghèo. Sau này thì gia đình mình cũng đỡ hơn một chút, thu nhập ở mức gần đủ sinh hoạt. Vì vậy mình đã cố gắng vừa học vừa loay hoay tìm cách kiếm tiền bằng việc cộng tác viết lách từ khi học cấp 3 và chuẩn bị thật sẵn sàng để đi làm thêm khi bước vào Đại học. Những năm tháng sinh viên, dù mình phải xoay xở cả tiền học (2 ngành) và hỗ trợ một phần sinh hoạt chung của gia đình, mình vẫn luôn tâm niệm rằng: Riêng việc dạy gia sư cho các nhóm học sinh, mình sẽ luôn thu mức học phí thấp hơn giá thị trường, dù mình luôn cố gắng hết sức có thể, dù mình di chuyển khá xa vì nhà mình ở ngoại thành. “Ai chẳng muốn áo trắng tinh khôi không vướng bụi gạo tiền” – một dòng văn trên chuyên mục Trò chuyện đầu tuần của tờ Hoa Học Trò luôn in sâu trong tâm trí, để mình không vì cái cơ hoàn cảnh của bản thân mà khiến những em học sinh của mình phải lo lắng. Thật ra, cũng muốn vạn lần muốn nói lời cảm ơn ngôi trường mình đã theo học Đại học, vì trường cho sinh viên nợ học phí đến tận khi nhận bằng mà không cần làm đơn xin, vì thế, mình có thể “can đảm” sống với điều bản thân tâm niệm. Lên đầu năm 2, mình bắt đầu nhận làm những công việc như dạy tiếng Việt cho người Nhật, dịch Anh – Việt, Anh – Nhật, Nhật – Việt... với mức thù lao cao gấp đôi, gấp ba công việc dạy gia sư. Mình luôn cảm thấy mình vô cùng may mắn trong công việc, được giới thiệu những công việc rất tốt, luôn

nhận được sự hướng dẫn chỉ bảo nhiệt tình của sếp và các anh chị khác, mình cũng luôn nhận được mức thù lao hậu hĩnh và những món quà ấm áp vào ngày lễ. Những sự may mắn đó khiến mình thêm vững tin rằng, cứ can đảm vượt qua khó khăn, can đảm sống với những điều bản thân tâm niệm thì trái tim sẽ an vui, may mắn hạnh phúc sẽ rủ nhau tới.

Sau này, tốt nghiệp Đại học, mình vẫn cứ luôn cố gắng hết mình trong công việc như thế, vẫn luôn cố gắng để kiếm tiền từ việc dạy học ít nhất có thể để học có thể, để các sinh viên không học chuyên ngành ngoại ngữ có thể theo học được, còn mình cố gắng duy trì thu nhập cao từ những công việc khác. Tất nhiên, đến năm 23 tuổi mình mới được mời làm cố vấn lần đầu tiên, và là một dự án rất nhỏ với ngân sách hạn hẹp. Nhưng chính việc làm cho họ hết sức mình, như một trách nhiệm, như một khao khát cống hiến đã giúp mình có được những hợp đồng cố vấn với giá trị gấp gần 20 lần sau này – một điều chưa từng có trong ước mơ, mục tiêu của mình. Những năm tháng ấy, mình chỉ nghĩ, mình sẽ sống và làm công việc mình yêu thích hết mình. Bớt đi những toan tính, bớt đi những sự so sánh, đối với mình, đó cũng là sự can đảm.

Trở ngược lại về hiện tại, sau khi tích lũy được một chút tiền, mình đã đi du học. Mình không đi theo học bổng tiến cử bởi nơi làm việc mà đi du học tự phí, vì nhiều lý do. Mặc dù việc vừa làm thêm vừa học ở một mảnh đất mới là việc tương đối mạo hiểm trong tưởng tượng của mình, mình vẫn nhất định đi học bởi mình nghe lắng rất rõ những điều trái tim mách bảo. Những năm tháng đi dạy, có lẽ vì mình rất trẻ, sà sà tuổi các bạn học sinh, sinh viên, nên mình có cơ hội lắng nghe những câu chuyện, những mảnh ghép cuộc sống của họ. Có nhiều bạn nhắn tin cho mình khi muốn tự tử. Có những bạn cảm thấy chẳng thể thở nổi khi sống trong sự bạo hành tinh thần của người thân. Có những em sống trong mái nhà chẳng thiếu gì ngoài những bữa cơm có đầy đủ thành viên. Có những em mang sự tổn thương mong manh nhưng chưa thể lành trong trái tim và trở thành những người lớn. Có cả những em trở nên vô cảm, sợ hãi con người vì tổn thương quá lớn. Mình cảm thấy chẳng thể khuyên các em mạnh mẽ lên, cố gắng lên, nhất định sẽ thành công, hãy sống theo lý trí đừng để trái tim mềm yếu điều khiển... như những cuốn sách self-help thường viết. Mình thật sự cảm thấy không thể làm gì khác hơn để giúp đỡ các em ấy, ngoài việc lắng nghe, ngoài việc làm một người bạn. Sau đó thì mình cũng đọc nhiều sách về tâm lý học hơn, và mình lờ mờ nhận ra, có đến gần nửa những điều mình dạy, là điều mình cho rằng cần thiết, đôi khi mình vẫn chưa thực sự đáp ứng được những điều người học cần học, muốn học. Những trăn trở lớn nhỏ thôi thúc mình lên kế hoạch để đi du học, để tìm hiểu về sự phát triển của con người. Cũng rất may mắn, là nhờ một người thầy vĩ đại giới thiệu, mình được một người thầy vĩ đại khác hướng dẫn, và mình đã học tập trong niềm hạnh phúc suốt một năm qua. Càng học, mình càng cảm nhận được rõ hơn những dòng chảy trong tư duy, những rung động tế vi nhất trong tâm hồn của những người xung quanh. Dù đường học gần như mới bắt đầu, có lẽ còn rất xa để thực sự giúp được ai đó, nhưng mình tin rằng, trái tim luôn chỉ đúng đường.

Thực ra, lòng can đảm chẳng phải điều gì đó quá lớn lao, khó thực hiện. Với mình, lắng nghe từng nhịp con tim ta, lắng nghe những thổn thức nơi con tim người khác, và bước về phía ấy, cũng được định nghĩa là lòng can đảm.

P/S: Còn bạn, bạn có đồng tình với “định nghĩa” do mình tự tạo không? Dù câu trả lời của bạn là gì, mình cũng muốn chân thành gửi lời cảm ơn bạn đã đọc câu chuyện của mình, đến cuối.

Message from the GRACE contest committee/Ban Tổ Chức cuộc thi về GRACE

Xin mời quý vị xem các bài dự thi của cuộc thi về Lòng Can Đảm và giúp chúng tôi chọn bài nào hay nhất bằng cách nhấn nút "**Like**" vào bài quý vị cho là thể hiện rõ nhất ý nghĩa của Lòng Can Đảm và chia sẻ cách thể hiện Lòng Can Đảm hữu hiệu nhất.

Các video về Lòng Can Đảm trên ICEVN fanpage:

Video 1: <https://www.facebook.com/icevn.org/videos/218880515821180/>

Video 2: <https://www.facebook.com/icevn.org/videos/1412082798999124/>

Video 3: <https://www.facebook.com/icevn.org/videos/2661272460797513/>

Video 4: <https://www.facebook.com/icevn.org/videos/173538990346958/>

Các bài dự thi trên Facebook:

https://www.facebook.com/pg/icevn.org/photos/?tab=album&album_id=2571965813015906

Chúng tôi sẽ công bố kết quả trên Facebook ngày 20, tháng 5, 2020.